

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS - kolegji i përbërë nga gjyqtarët: Emine Kaçiku, kryetare, Nazmije Ibrahimimi dhe Shukri Sylejmani, anëtarë, në çështjen juridike të paditësit A. L., nga Peja, të cilin e përfaqëson me autorizim, L. B., kundër të paditurës P.T.K. sh.a. Prishtinë, për kompensimin e diferencës së pagës, lidhur me revizionin e të paditurës, paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr.2539/2013 datë 12.1.2016, në seancën e mbajtur më 5.4.2016, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Refuzohet si i pabazuar revizioni i të paditurës, paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr. 2539/2013 datë 12.1.2016, përkitazi me pjesën e kërkesëpadisë që ka të bëjë me anulimin e aktvendimit të së paditurës, nr.01-1040-1272/2012, datë 7.3.2012, me të cilin paditësit i është ulur niveli i gradës së punës nga 7 në 6.

Pranohet revizioni i të paditurës për sa i përket pjesës I të dispozitivit, që ka të bëjë me detyrimin e saj që paditësit t'ia paguajë ndryshimin e pagës, ndryshimin e bonusit dhe trustit ndërmjet gradës 7 dhe 6, për çdo muaj, duke filluar nga data 1.2.2012 e tutje, me kamatë 4%, deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së aktgjykimit, kështu që, lidhur me këtë pjesë, **prishen** aktgjykimi i Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr. 2539/2013, datë 12.1.2016 dhe ai i Gjykatës Themelore Pejë, C.nr.272/2013, datë 9.7.2013, ndërsa lënda i kthehet gjykatës së shkallës së parë për rigjykim.

A r s y e t i m i

Me aktgjykimin e Gjykatës Themelore Pejë, C.nr. 272/2013 datë 9.7.2013, është aprovuar si e bazuar kërkesëpadia e paditësit dhe është anuluar aktvendimi i të paditurës nr.01-1040-1272/2012 datë 7.3.2012, ashtu që është detyruar e paditura që paditësit t'ia paguajë ndryshimin e pagës, ndryshimin e bonusit dhe trustit ndërmjet gradës 7 dhe 6, për çdo muaj duke filluar nga data 1.2.2012 e tutje, me kamatë 4%, deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së aktgjykimit

Me aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr. 2539/2013 datë 12.1.2016, është refuzuar si e pabazuar ankesa e të paditurës dhe është vërtetuar aktgjykimi i lartpërmendur i gjykatës së shkallës së parë, me përjashtim të pjesës që ka të bëjë me kamatën e aprovuar, e cila u ndryshua, duke detyruar të paditurën që paditësit, mbi shumat e gjykuara, t'ia paguajë kamatën

që paguajnë bankat vendore për depozitat e kursimit të afatizuara mbi 1 vit, pa destinim të përcaktuar, duke filluar nga data 1.2.2013 gjer te pagesa definitive.

Kundër aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë, e paditura me kohë ka paraqitur revizion, për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që të pranohet revizioni dhe të prishen të dy aktgjykimet e lartpërmendura dhe lënda t'i kthehet për rigjykim gjykatës së shkallës së parë.

Gjykata Supreme e Kosovës shqyrtoi aktgjykimin e goditur me revizion në kuptim të nenit 215 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK) dhe konstatoi:

Revizioni i të paditurës është pjesërisht i bazuar.

Nga shkresat e lëndës rezulton se, sipas kontratës së punës të lidhur për kohë të pacaktuar mes paditësit dhe të paditurës, si punëdhënëse, paditësi ka themeluar marrëdhënie pune në vendin e punës supervaizer i sigurimit në njësinë Vala (neni 2), duke iu caktuar paga bazë për punën të cilën e kryen në nivel të gradës 7. Mirëpo, me aktvendimin e të paditurës nr... datë ..., paditësit i caktohen të ardhurat personale në nivel të gradës 6 prej datës 1.2.2012 e tutje, duke konsideruar këtë aktvendim si pjesë përbërëse të kontratës së punës, me këshillën juridike që ky aktvendim mund të ankimohet te Komisioni i ankesave, në afat prej 8 ditësh. Paditësi është ankuar kundër këtij aktvendimi, por nuk ka marrë përgjigje prej të paditurës. Ulja e gradës së pagesës për paditësin prej 7 në 6, sipas të paditurës, është bërë në bazë të shkresës së ministrit Besim Beqaj të datës 6.10.2011, drejtuar kryetarit të Bordit të Drejtorëve të së paditurës me qëllim të ngritjes së vlerës së përgjithshme të PTK-ës, në të cilën shkresë është kërkuar që niveli i përgjithshëm i shpenzimeve operative vjetore për vitin 2012 të reduktohet në jo më shumë se 20%.

Nisur nga kjo gjendje faktike e vërtetuar, gjykata e shkallës së parë gjeti se kërkesëpadia e paditësit është e bazuar, prandaj e anuloi vendimin kontestues të së paditurës për uljen e pagës së paditësit prej gradës 7 në 6 dhe e detyroi atë që paditësit t'i paguajë diferencën e pagës sipas gradës 7, pasi gjeti se e paditura, me uljen e gradës së paditësit prej 7 në 6 në mënyrën e përshkruar më lartë, ka vepruar në kundërshtim me dispozitat e nenit 11 par.1 pika 1.8 dhe nenit 55 par.2 të Ligjit të Punës dhe nenit 5 të kontratës së punës. Gjykata e shkallës së parë vlerësoi se marrëdhënia e punës e lidhur në kontratën e përshkruar më lart mes paditësit dhe të paditurës është marrëdhënie e kontraktuar, krijuar në bazë të kushteve për lidhjen e saj, duke përfshirë aftësitë e palëve kontraktuese, vullnetin e tyre, lëndën dhe bazën e kontratës. Palët, sipas parimit të së drejtës, me vullnetin e tyre të lirë kanë krijuar raporte të ndërsjella juridike, të cilat mund t'i ndryshojnë gjithashtu vetëm me vullnetin reciprok të tyre. Prandaj, rezulton se kontrata e punës dhe kushtet e saj nuk mund të ndryshohen në mënyrë të njëanshme nga e paditura, duke cenuar të drejtat kontraktuese të paditësit. Aktvendimi i goditur i të paditurës është i kundërligjshëm dhe, si i tillë, nuk mund të trajtohet pjesë e kontratës, përderisa për ndryshimin e

kontratës dhe kushteve të saj me këtë aktvendim, nuk ka dhënë pëlqimin edhe pala tjetër kontraktuese, këtu paditësi.

Gjykata e shkallës së dytë, në procedurë ankimore, ka refuzuar si të pabazuar ankesën e të paditurës dhe ka vërtetuar aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë, duke i pranuar si të bazuara të gjitha konstatimet faktike dhe juridike të saj. Për më tepër, gjykata e shkallës së dytë gjeti se nuk ka prova që e paditura të ketë bërë ndërhyrje me aktet normative të saj lidhur me uljen e gradave dhe se kjo nuk mund të bëhet me një vendim të drejtorit menaxhues.

Nisur nga kjo gjendje faktike, Gjykata Supreme e Kosovës pranon si të bazuar qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së dytë dhe asaj të shkallës së parë lidhur me aprovimin si të bazuar të kërkesëpadisë së paditësit përkitazi me anulimin e vendimit të së paditurës për uljen e gradës së punës për paditësin prej 7 në 6, pasi që aktgjykimet e këtyre gjykatave nuk janë marrë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe as me zbatim të gabuar të së drejtës materiale. Për më tepër, gjykata e revizionit vlerëson se aktgjykimet e lartpërmendura, lidhur me këtë pjesë, nuk përfshihen me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, të cilat gjykata e revizionit i vështron sipas detyrës zyrtare.

Objekt shqyrtimi në gjykatën e revizionit ishin pretendimet e revizionit përkitazi me shkeljet thelbësore të dispozitave procedurale, parashikuar nga neni 182.2 pika (n) të LPK. Kjo Gjykatë vlerëson se këto aktgjykime nuk përfshihen me të meta e paqartësi as në dispozitiv, as në arsyetimin e tyre, por përkundrazi, ato janë të qarta, nuk përmbajnë të meta e paqartësi, ndërkaq në arsyetim janë parashtruar arsye të mjaftueshme lidhur me faktet juridikisht të vlefshme për gjykim të drejtë të kësaj çështjeje juridike, të cilat janë të pranueshme plotësisht edhe për këtë Gjykatë, prandaj këto pretendime u refuzuan si të pabazuara.

U refuzuan si të pabazuara edhe pretendimet e tjera të revizionit për shkelje thelbësore procedurale të parashikuara nga neni 182.1 lidhur me nenin 190 e 191 të LPK, të cilat, sipas të paditurës, qëndrojnë në faktin se gjykata e shkallës së dytë, me rastin e vendosjes sipas ankesës së të paditurës, nuk ka mbajtur seancë gjyqësore për shqyrtimin e çështjes, në të cilën është dashur të thirren edhe palët. Këto pretendime të revizionit janë të pabazuara për faktin se gjykata e shkallës së dytë nuk ka gjetur se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë është mbështetur në gjendjen faktike të vërtetuar gabimisht apo në mënyrë jo të plotë, kështu që, duke vlerësuar se as në procedurë ankimore nuk janë paraqitur fakte dhe prova të reja, atëherë as gjykata e shkallës së dytë nuk ka pasur për obligim të mbajë seancë gjyqësore në prezencën e palëve, lidhur me ankesën e të paditurës.

Qëndron fakti se në raste të tjera të ngjashme gjykata e shkallës së dytë, në kolegje të ndryshme, ka vendosur ndryshe, mirëpo secili aktgjykim i gjykatës së shkallës së dytë, në mënyrë të veçantë, mund t'i nënshtrohet procedurës sipas revizionit, në mënyrë që, me vendim gjyqësor të kësaj Gjykate, të eliminohet vendimmarrja e ndryshme e gjykatës së shkallës së dytë për situata të njëjta.

Objekt shqyrtimi në gjykatën e revizionit ishin edhe pretendimet e revizionit për zbatim të gabuar të së drejtës materiale, parashikuar nga neni 78 dhe 79 të Ligjit të Punës. Sipas të paditurës, padia e paditësit, lidhur me pjesën ku është kërkuar anulimin e vendimit për uljen e gradës, është e vonuar. Gjykata Supreme vlerëson se në këtë rast paditësi nuk është vonuar me paraqitje të padisë, ngase kontesti kryesisht ka të bëjë me pagesën e diferencës së pagës, për shkak të një vendimi arbitrar të kundërligjshëm të së paditurës për uljen e pagës. Për kërkesa të tilla, sipas nenit 87 të Ligjit të Punës, afati i parashkrimit është 3 vjet dhe jo që, siç pretendohet në revizion, afati për paraqitje të padisë për paditësin duhet të llogaritet në pajtim me nenin 78 dhe 79 të Ligjit të Punës.

Për më tepër, Gjykata Supreme e Kosovës vlerëson se i punësuar ka të drejtën e pagës e cila i caktohet të punësuarit me kontratë të punës në pajtim me Ligjin e Punës, kontratën kolektive dhe aktin e brendshëm të punëdhënësit. Paga e paditësit, sipas kontratës së punës, ka qenë sipas gradës 7, prandaj ulja e saj nën këtë gradë është në kundërshtim me dispozitat e kontratës dhe të Ligjit të Punës. Kërkesa e aksionarit Qeveria e Republikës së Kosovës-Ministria e Zhvillimit Ekonomike, lidhur me shpenzimet e uljeve operative tek e paditura në raport me të hyrat e përgjithshme, nuk mund të jetë bazë për uljen e pagës së paditësit, pasi që në rekomandimin e Qeverisë nuk janë precizuar se për cilat shpenzime operative bëhet fjalë dhe as që rekomandohet ulja e pagave, kështu që e paditura është dashur të paraqesë një plan të detajuar operativ lidhur me uljen e shpenzimeve, duke i precizuar ato, por një provë e tillë nuk është paraqitur prej saj. Prandaj, thëniet e revizionit në këtë drejtim janë të pabazuara. Nuk ka prova që e paditura të ketë bërë ndërhyrje në aktet normative të saj lidhur me uljen e gradave, gjë që nuk mund të bëhet me një vendim të njëanshëm të drejtorit menaxhues të së paditurës.

Mirëpo, aktgjykimet e lartpërmendura, në pjesën e tyre gjykuese me të cilën detyrohet e paditura që paditësit t'ia paguajë ndryshimin e pagës, bonusit të trustit ndërmjet gradës 7 dhe 6, përfshihen me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, parashikuar nga neni 182.2 pika (n) të LPK, pasi që aktgjykimi i shkallës së parë, si i tillë, është i paqartë në dispozitiv dhe në kundërshtim me arsyetimin e dhënë, meqë në dispozitiv nuk është përcaktuar niveli i këtij ndryshimi të pagës dhe të bonusit të trustit mes këtyre gradave që duhet paguar e paditura. Një aktgjykim i tillë nuk mund të ekzekutohet në mënyrë të dhunshme. Edhe kërkesëpadia në këtë drejtim ka qenë e parregullt. Për pasojë të këtyre shkeljeve thelbësore procedurale, gjendja faktike nuk është vërtetuar plotësisht.

Në rigjykim, për sa i përket kësaj pjese të kërkesëpadisë, duhet të ftohet pala paditëse për ta bërë saktësimin (precizimin) e kërkesëpadisë dhe, në lidhje me këtë, pastaj gjykata e shkallës së parë të nxjerrë prova për të vërtetuar konkretisht se cila është shuma e ndryshimit të pagës dhe bonusit të trustit mes këtyre gradave, kështu që, pas administrimit të provave të tjera të shkresave të lëndës dhe vlerësimit të drejtë të tyre, për këtë çështje të vendosë në mënyrë meritore.

Për arsyet e paraqitura më lart dhe në pajtim me nenin 222 lidhur me nenin 224.2 të LPK, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS PRISHTINË
Rev.nr.63/2016 datë 5.4.2016

Kryetarja e kolegjit,
Emine Kaçiku